

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 14. Emendatus locus è septimo Politicorum Aristotelis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

Multum igitur negotij habuit, aut potius multum ei
 de re sua orij superfuit, quicumque ille fuit Gellij fa-
 miliaris, qui conquifierat, quinam ita inter se affecti
 verius apud Homerum forent. Quod autem præter-
 ea notarat, quorum nominum in Homericæ poëmate
 reperiretur *ἄστυλις*: notat Eustathius, è primis lit-
 teris quinque primorum versuum vltimi libri Ili-
 ados efficit nomen *ἄστυλις*, vbi etiam tradit veteres civi-
 tumodi quæstiunculis lusitare solitos esse, quales ali-
 quos ponit & explicat, leues illas quidem & ludicras,
 sed tamen cognitu non iniucundas. Nam quod ibi-
 dem amicus ille Gellianus quærit, quis Homeri ver-
 sus sit, qui per singula vocabula singulis syllabis in-
 ciscat: non dubito, quin illum significauerit è tertio
 Iliados,
ὁ μάλιστα Ἀργείδην μοισσηγανὲς ὀλεβιοδαίμων.
 Sed & illius quæstionis explicationem, qua ratione
 dicitur Homerus, singulas pecudes in Africa, in singu-
 los annos terna pärere, reperiet, qui hoc tanti puta-
 bat, apud Eustathium in quartum Odysseæ. Leuia
 esse fateor: sed vt in eis quærendis defatigari
 vultum fuerit, ita cùm se spontè offerunt, non om-
 nino repudianda esse arbitror.

Emendatus locus è septimo Politicorum Aristotelis.

CAPVT XIII.

Cum vnquam vel fando auditum est, vel persua-
 deri potest, eas domos eãve cubicula quæ Aquil-
 onibus exposita sunt, esse ad hiemandum accommoda-
 tiora? Certè enim si ita est, magnam hominum partem
 in magno errore versari necesse est, qui hiemi quidem
 tepida præoptant, æstate autem alsiosa. Notum
 quædam est, quæ ad Aquilonem obuersa sunt, omnium
 a s frigi-

Nicoret
 Lektion
 III
 25

frigidissima esse. Itaque Horatius villam suam com-
 mendans, *Est, inquit, ubi plus tepeant hiemes*: illa vero
 in locis Aquilonatibus minimè tepent. Et Commodus
 Celsus ad salubritatem monet habitandum esse in
 ficio lucido, perflatum aestiuum, hibernum Solem
 beate. Et hoc est quod Aristoteles ait in *Oeconomicis*,
*οportere domum οφδς. υγλειαν εἶναι εὐπνοου πλη-
 ρη δέρας, εὐήλιον δὲ τὸ χειμῶν*. Quomodo autem ad
 ptentiones exposita, hibernum Solem habitata sit.
 Mirari igitur non immeritò possit aliquis, cur Aristoteles
 lib. v. 11. Politicorum, ut nunc quidem libelli
 collocari solent: mihi enim dubium non est, quod
 quartus liber sit, qui vulgò numeratur septimus: sed
 cur in eo libro, quotuscumque tandem ille sit, ostendat
 fas ad Boream habitationes, aptiores esse dicat ad
 hiemandum. Nam cum omnium saluberrimas dicitur
 dixisset eas quæ excipiunt eos ventos qui ab Oriente
 flant, statim subiicit: *δύτηρον δὲ κατὰ βορέαν εὐχέμερον
 εὐπνο μείζον*. At quomodo, si Aquilonem spectabatur
 futurae sunt εὐήλιον? Tales autem, ut ex *Oeconomicis*
 retulimus, hieme esse oportet: sed non dubito, quod
 ubi legitur εὐχέμερον, legendum sit εὐδέρον: quod cum
 per me suspicatus essem, magis etiam confirmatum
 sum in sententia, cum veterem interpretem eodem
 modo legisse animaduerti. Vertit enim, recentiorum
 Sunt autè εὐδέροι μείζον, altiores & salubriores: quæ
 esse, quæ Aquilonem excipiunt. Siquis fortè dubitauerit
 audiat verba Varonis è libro primo De re rustica.
*Permagni interest, ubi sint posita villa, quanta sint, quod
 elent porticibus, ostiis ac fenestris*. An non ille Hippo-
 crates medicus in magna pestilentia, non vnū agrum
 sed multa oppida scientia seruauit? Sed quid ego
 lum voco ad testimonium? Nò hic Varro noster, cum
 Cocepta

Ant.
 Varia

L

Coryre esset exercitus ac classis, & omnes domus re-
 ce essent agrotis ac funcribus, ammissis fenestris
 nris aquilone, & obstructis pestilentibus, ianua que
 penitata, ceteraque eius generis diligentia, suos co-
 mus ac familiam incolumes reduxit?

*Himeræ mulieris de Dionysio tyranno somnium eodem
 propè modo Græcè à Timefia, quo Latine à Vale-
 rio relatum.*

CAP. XV.

No n inutilem studiosis elegantioris doctrinæ na-
 uavit operam Sebastianus Corradus, qui breui-
 bus notis ad Valerij Maximi libros additis, aliorum
 scriptorum locos, vnde ille singula sumpsisse videre-
 tur, aut cerè in quibus eadem historia legeretur, indi-
 cuit. Pauca autem quædam reliquit, quæ vnde sum-
 ptæ essent, peruestigare non potuerat: quale illud est
 quod libro primo legitur de somnio Himeræ mu-
 lieris, quo Dionysij tyrannis præsignificata est. Ego
 cum deprehenderim antiqui scriptoris Time-
 fiæ locum è libro sexto Historiarum, quem propè ad
 verbum interpretatus est Valerius, viriusque verba
 proponenda duxi, vt conferri queant. Valerij igitur
 hæc sunt: *Intra priuatum habitum Dionysio Syracusano
 dicens se continente, Himeræa quadam, non obscuri generis
 femina, inter quietem opinione sua calum conscendit: atque
 eodem deorum omnium lustratis sedibus animaduertit præ-
 sidentem virum, flauis coloris, lentiginosi oris, ferreis catenis
 vinctum, Iouis solio pedibusque subiectum: interrogatque
 mare, quo considerandi celi ducæ fuerat vsa, quisnam es-
 set, audyit illum Siciliæ atque Italiæ dirum esse fatum, so-
 lacis, vinculis, multis vrbibus exitio futurum: quod som-
 nio postero die sermone vulgauit. Postquam deinde Dio-
 nysius inimicæ Syracusarum libertati, capitibusque inson-*

tium

Micretæ
 Lectiones
 III
 25